som den retfærdige Sag, den er, inden længe vil vinde frem til fuld Sejr.«

Viborgkredsen stiftedes 1905 efter et Foredrag af Jutta Bojsen-Møller. Kredsen har gjort, hvad den med sine smaa Midler kunde gøre for at faa Folk i Tale og blive kendt saa meget som muligt. Den har f. Eks. i flere Vintre haft Gymnastikkursus 2 Gange ugentlig for Tjeneste- og Fabrikspiger samt Sykursus, hvor der ogsaa blev læst højt, talt og sunget med de unge Piger. Der er dernæst hvert Aar baade af stedlige og udenbys Kræfter afholdt en Del Foredrag, dels offentlige, dels for Medlemmerne alene, navnlig for at give Kvinderne Oplysning om kommunale og sociale Forhold.

Kredsens første Formand var Eline Wolff, f. Holst, der med Iver arbejdede for de forskellige Opgaver, Styrelsen havde sat sig. Efter 3 Aars Forløb afløstes hun paa Formandspladsen af sin Søster Anna Esmann.

Ved sin Bortrejse fra Byen efterfulgtes hun af Kredsens nuværende Formand *Ingeborg Lemming Mortensen*, der i 13 Aar har været Lærer ved N. Zahles Skole i København og i 10 Aar ved Viborg Katedralskole.

«Det har,« skriver Formanden til os, »ikke altid været let at faa Medlemmerne samlet. Styrelsen er overvejende af den Mening, at vi for Tiden ikke bør tage filantropiske Opgaver op, men kun have Valgretten som Program, støtte denne betydningsfulde Sag efter bedste Evne og søge at paavirke Kvinderne til hver for sig at dygtiggøre sig til at bruge den politiske Valgret, som utvivlsomt *maa* gives os.«

Kælebørn.

»— — — dem, som unægtelig for Tiden er Lovgivningens Kælebørn, nemlig Kvinderne«. —

Dette Brudstykke af en juridisk Professor og Folketingsmands Tale under Finanslovdebatten fortjener sin Plads paa Kvindesagens historiske Væg; lad det komme til at hænge Side om Side med hine berømte Ord fra Forhandlingen om Vejle Forskoleseminarium: »Med mindre der er en Dame, man ikke kan komme uden om, —« saa kan deres ironiske Mening ikke misforstaaes. Eller kan der overhovedet være Tale om Misforstaaelse, naar en juridisk Professor og Tilhænger af Kvindernes politiske Valgret kalder Kvinderne for Lovgivningens Kælebørn? Skulde han ikke vide, at Kælebørn er af alle Skabninger de mest forurettede, at det er dem, Forældrene affinder sig med ved Lækkerier istedetfor sund og nærende Kost, ved planløse Velgerninger istedetfor en rationel Opdragelse. Jo sikkerlig har han vidst det, sikkerlig har det været med et underfundigt Blink i Øjenkrogene, han lancerede sit »Kælebørn« nylig i Folketinget. Hans Tanker har gjort sig en Afstikker først til Undtagelsesbestemmelsen om Enker, som ikke maa sidde i uskiftet Bo uden særlig Bevilling, den han selv lige havde paatalt; dernæst til Forslaget om Forbudet mod Kvinders Natarbejde paa Fabrikker, — atter en Undtagelseslov, atter et Indgreb i Kvinders Erhvervsfrihed! Ak, i Kvindesagen der er selv vore ivrigste Frihandelsmænd Tilhængere af Beskyttelsen! — Dernæst har hans Tanker maaske dvælet en Stund i Mindet om det Forslag til en ny Familieret, som Dansk Kvindesamfund for snart tre Aar siden indsendte til Justitsministeriet, men som mig bevidst endnu ingen Lovgiver har forkælet os med at efterlyse; men sidst og allerlængst har de beskæftiget sig med Kvindernes politiske Valgret, denne alle Kælebørns upaaagtede Ønskeseddel, som de stadig maa se erstattet med Lækkerier af mer end tvivlsom Beskaffenhed. Denne Ønskeseddel, som samme lovgivende Fædre tager frem under Hovedpuden paa de store Dage, hvor Partierne lufter deres Programmer, men gemmer igen, naar Synet af den har beroliget Børnene.

Nej, en klog Professor og erfaren Politiker vilde aldrig betjene sig af Ordet Kælebørn uden Underfundighed; men da Kvinderne endnu hverken tæller kloge Professorer eller erfarne Politikere, har Indsenderen af disse Linier ment, at det var paa sin Plads overfor Læserne at understrege Professorens skjulte Mening:

»Kælebørn er af alle Skabninger de mest forurettede«.

Gyrithe Lemche.